

Roesukkerfabrikkerne for nær, men giver dem endog lidt større Afdrag, end de hidtil have haft. Afgiften af Roesukker Vitr. b. bliver da nøjagtig 3 Ø. Ved at sætte Afgiften for Vitr. a. til 2,25 Ø. vil man derimod give Roesukkerfabrikkerne en Beskyttelse af 0,3825 eller omtrent $\frac{3}{8}$ Ø. pr. Pd., hvilket ved en Produktion af 29 $\frac{1}{8}$ Mill. Pd. (efter Gennemsnit for 1885—89) vil udgøre ca. 110,000 Kr. aarlig og i Aarenes Løb betydelig mere paa Grund af den Stigning i Produktionen, der maa blive en Følge saa vel af Afgiftens Nedsættelse som af Beskyttelsen. Man vil herved have fraveget den Grundføtning, som Regeringen og Rigsdagen fra først af have været enig om, og som Folketinget hidtil har fastholdt, medens Regeringen i de senere Aar ogsaa har udstrakt sine protektionistiske Bestræbelser til Roesukkerfabrikationen, nemlig at Roesukkerfabrikationen ikke bør opelskes ved Beskyttelse, og man vil endvidere derved begynde Toldreformen med at indføre en ny Beskyttelse, medens Folketingets Bestræbelser i 20 Aar have gaaet ud paa at formindske den Beskyttelse, navnlig for Storindustrien, hvoraf vor Toldlovgivning er gennemshyret til liden Vaade for Statskassen og til Skade for hele Samfundet. Ved dette Forslag i Forbindelse med Forrykkelsen af Forholdet mellem Positionerne Nr. 228 og 229 ville „De danske Sukkerfabrikker“ faa en Fordel, som godt og vel opvejer den lille Nedsættelse, Flertallet foreslaar i Beskyttelsen for raffineret Sukker. Ogsaa denne kunde godt taale en yderligere Nedsættelse, der vilde komme Forbrugerne til Gode. Hensynet til Udlandets Udførselspræmier har nemlig langtfra den Vægt, man tillægger det, eftersom saadanne Præmier ikke med deres fulde Beløb indvirke paa Verdensmarkedets Priser, hvorefter atter Priserne herhjemme bestemmes. Jeg har imidlertid ikke ment her at burde stille Forslag om yderligere Nedsættelse af denne Beskyttelse, og jeg har ogsaa i mit principale Forslag fulgt Flertallet i saa Henseende,

hvorimod jeg med Hensyn til Beregningen af Tolden for Positionerne Nr. 229 og 230 samt af Roesukkerafgiften selvfølgelig i mit principale Forslag har fulgt de samme Grundføtninger, hvorefter jeg foreslaar Flertallets Endringsforslag rettet.

Efter de af mig foreslaaede Underendringer vil Suffertolden og Roesukkerafgiften tilsammen, beregnet efter Gennemsnit for Aarene 1885—91, indbringe ca. 128,000 Kr. mere end efter Flertallets Forslag, deraf 6,600 Kr. paa Pos. Nr. 229, 11,200 Kr. paa Pos. Nr. 230, og ca. 110,000 Kr. i Roesukkerafgift.

Endringsforslag.

Af Flertallet (Bjørnbat, Bojzen, Clausen, Dinesen, F. Hage, H. Holm, Jagd, N. Jensen, Jørgensen, Scharling):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Fra det Tidspunkt, da en Lov om Skat, beregnet til 10 Kr. pr. Td. bagerst Øl, er traadt i Kraft, sker der følgende Endringer i Lov af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifter, saaledes som denne er ændret ved senere Love, samt i Lov af 3dje Maj 1873 med de dertil knyttede senere Endringer om Beskatning af indenlandsk Roesukker:

a) Tolden paa Sukker, Mallas og Sirup nedsættes til:

Position Nr.	227	1	Pd.	..	6	Ø.
—	—	228	1	—	..	3
—	—	229	1	—	..	2
—	—	230	1	—	..	1

b) Afgiften af det i Lov af 3dje Maj 1873 og 24de Marts 1877 under Klasse a. omhandlede indenlandske Roesukker nedsættes til 1 Pd. 2,25 Ø.

c) Tolden paa Chokolade i Rager, Bløkke og deslige nedsættes til 1 Pd. 10 $\frac{1}{2}$ Ø.

d) Tolden paa Ris bortfalder.

e) Tolden paa Stenolie nedsættes til 1 Pd. 2 Ø.

§ 2.

Ved Udførsel af Frugter og andre Havesager, der er konserverede i Sukker, samt Frugtvine tilstaaes der, naar Varen er til-